

1. DÍL

KWANZANA

Gymnázium a SOŠ Jaroměř

Zpracováno v červnu 2012

Školní rok 2011/2012

Třída I. A

Bezpečnost
na internetu

ROZHOVOR
S MARTINEM
MARXEM

Mgr.
Ducháčová
vs.
Mgr. Šimek

Putování po
Českém Ráji

Rozhovory
s učiteli

Jen
20 %?

Pár mých osobních rad o bezpečnosti

(Internet – bezpečnost – osobní poznámky)

1) **Klikání na podezřelé odkazy**- Jistě všichni je známe. Objeví se nám na chatu odkaz od nějakého kamaráda, ale na první pohled už je vidím, že je to nějaká „kravina“ takže to neotvírám, protože to je zbytečný spam nebo i vir o kterém váš kamarád ani neví.

2) **Fotky**- Doporučuji si zejména na facebooku zablokovat veškeré fotky jen pro své přátele

3) **Osobní údaje**- Bydliště a telefon rozhodně nemusíte dávat na facebook, lidem, co opravdu znáte, tyto informace můžete dát sami.

4) **Psaní si s neznámými lidmi**- Ano, proč nepoznat někoho nového, ale v rámci mezí... nikdy s jistotou nevíte, kdo sedí na druhé straně. Facebook byl původně stvořen pro Harwardskou univerzitu. Později se přidaly další i pár českých...

=> Facebook byl pouze pro chytré lidi, což se o dnešním FB říci nedá.

Některý z nás k nim možná patří a ostatní si jich určitě všimli. Jsou to lidé povětšinou mladé holky 12-18 let, uživatelé facebooku, které svým počínáním podle mě, ale i některých normálních uživatelů přijdou „*trapné*“. Ano, řeč je o přehnaných statusech o „*blbostech*“, které vlastně nezajímají nikoho z nás a týkají se třeba pouze jen 1 osoby, ta samozřejmě odpoví na status komentářem a nakonec máme 150 komentářů mezi dvěma osobami, které si všechno mohli napsat do chatu a nezatěžovat tím okolí. Určitě jste si přečetli status o tom jak je někdo „*naprosto s nervama na dně*“ a když jste se optali formou komentáře „*Co se vlastně děje?*“ Povětšinou vás odpálkovali slovy „*neřeš*“ nebo „*to je jedno*“ ... Když tyto věci čtu, většinou se jen pousměju a ptám se sám sebe: Proč to sem tedy píše, když se o tom nechtějí bavit? Chtěj snad být jen něčím zajímavý nebo na sebe jen upozornit?

Jasně jaké problémy asi může mít mladý člověk? Nakonec se z těch strašlivých problémů vyklube jen hádka s rodiči, kamarádkou či klukem s kterým dotyčná chodí. Další věcí, kterou miluju, jsou fotky s popiskem „*Stejně jsem ošklivá.*“ Následné reakce ostatních holek a bezvýznamné zvyšování EGA mi přijdou naprosto ubohé. Tím se dostávám k tomu, jak jsou kluci a holky v tomto směru velmi odlišní. Holky se až přehnaně předvádí v takovýchto sociálních sítích oproti klukům, jistě jsou i výjimky. Jako příklad můžu dát to, co dost často vidím- Fotka holky: 53x LIKE a z toho ani ne čtvrtina od kluků naproti tomu Fotka kluka: 20x LIKE, ale pouze od holek... Těchto věcí je mnohem víc udal jsem jen pár příkladů spíše holkám mnohdy i mým kamarádkám k zamyšlení se nad sebou. Samozřejmě chápu, že ne všichni semnou budou v těchto názorech souhlasit.

Dominik Slezák

Rozhovor s Martinem

Martine, kdy začala tvá motorkářská kariéra? A kdo tě k ní přivedl?

S motorkami jsem začal asi ve 4 letech, když jsem dostal od rodičů motokrosovou motorku k Vánocům. Tím to začalo. V šesti letech jsem dostal svou první silniční motorku a začal na ní aktivně jezdit. V sedmi letech jsem jel první závod ve svém životě a skončil jsem tuším okolo 7. místa. Takže za mou kariéru vděčím rodičům.

Zajímavé. Takže se okolo motorek motáte celá rodina?

No jak se to vezme. Táta mi dělá mechanika a maminka vyřizuje papírování.

A co třeba tvé karierní úspěchy? Jsou velké na to, že ti je teprve 16 let?

No tak 16 let je už na motorky docela dost. Jinak jsem mistr Evropy ve třídě Pocket Bike Junior B a více mistr ve třídě Junior A. Několika násobný přeborník České Republiky v těchto kategoriích. A nyní jsem 3násobný přeborník ve třídě Evropa 70. A také mám v plánu to vyhrát i v letošní sezóně.

Páni, si docela borec. Kolik času věnuješ trénování?

No, když jsem byl malej tak jsme jezdili trénovat skoro každý týden do Pardubic. Ale teď trénuju jen ve volných jízdách před závody.

A to ti to stačí? Myslíš, že nepotřebuješ už víc svůj styl pilovat?

Trénovat samozřejmě potřebuju, ale není na to tolik financí. Chybí sponzoři.

Jasný to chápu. Martine čas nás tíží končí hodina. Děkuji ti za rozhovor a hodně úspěchů!

Jasně balíme to. Nemáš zač.

Martin Marx na své motorce v roce 2008. (archivní foto)

Štěpánek Matěj

Mgr. Ducháčová vs. Mgr. Šimek

Po příchodu na novou školu jsme hned po první hodině chemie a dějepisu usoudili, že v těchto předmětech nuda nebude. Kantoři těchto dvou předmětů Mgr. Eliška Ducháčová a Mgr. Pavel Šimek srší humorem a byla by tedy škoda jejich hlášky nezachovat. Inspirováni našim fyzikem (RNDr. Karel Gros) jsme bleskově vynalezli novou jednotku (hlášky/hodinu⁻¹) a po vzoru našeho kantora vše zapisujeme a zaznamenáváme do grafu.

Po několika týdnech jsme však zjistili, že počet hlášek h je dosti vyrovnaný. Napadlo nás tedy, že místo pouhého zapisování můžeme tedy udělat soutěž o největšího hláškaře (jokera). Mgr. Ducháčková má k dispozici tři hodiny dějepisu týdně, zatímco Mgr. Šimek pouze dvě hodiny chemie a tak je mu občas připočítána hláška z Chcv.

Kdo zná paní učitelku Ducháčovou, asi mu nemusíme dlouho říkat, že aždou hodinu nám všem vyhrožuje: „*Prokousnu vám krční tepny.*“ či „*Já vás budu házet z oken!*“, ale nyní se nově zaměřila se svými hláškami i na jedince: „*Kristýno, rozmlátím ti brejle šutrem!*“ „*Lášku, utrhnu ti sluchátka i s ušima*“ nebo „*Bolku uříznu ti tvůj důležitý orgán – a nos to nebude!*“

Dále nás pak různě usměrňuje: „*Zamysli se nad sebou. A dej pozor, až půjdeš do sebe, ať nezabloudíš.*“ „*Koukej dopředu, já to dělám 30 let a stejně nic nevidím.*“ Dokonale však paní učitelka zareagovala, když naši dva spolužáci na sebe sváděli kdo, že to právě mluvil, když neměl, legendární hláška tehdy byla: „*Vy tady furt na sebe něco házíte, já vám přinesu kravský hnůj a jím budete po sobě házet!*“ Další její dokonalé výchovné opatření bylo, když naše dvě spolužačky zlobily, tehdy je nechala postavit se před třídu a zvolala: „*Propalujte tyto hříšné ženy svými zraky!*“ to ženám ani tak nevadilo, ale paní učitelka využila situace a začala se chlapců ptát, se kterou by si raději začali milostný románek (to už ženám vadilo).

Velkým problémem o hodinách dějepisu je ucucávání z lahví a následné odbíhání, paní učitelka si tak ne jednou posteskla: „*Řešíte tady blbiny a pak musíte čůrat při hodině!*“ „*Lítáte tady čůrat jak koroptve.*“ „*Jdi, ať po tobě nemusíme uklízet loužičky.*“ a tak jakmile zahlédne někoho přikládat láhev (se žlutým obsahem) k ústům okamžitě prohodí: „*To máš v té flašce ranní moč či cosi?*“, aby obsah láhve znechutila.

Náš chemik s námi soucítí a tak nám při testech občas pomůže: „*Bonusová otázka: Jak se máte?*“ Protože se neodvažuje do známky započítat úhlednost a čitelnost testu uštědřuje škrábalovi alespoň napomenutí: „*Příště prosím, přilož k toé písémce šifrovací klíč!*“ A i přes veškeré výhody ovšem někdy přijde a postěžuje si: „*Nástěнку máte hezkou, ale z těch vašich písemek bliju!*“

Většinu věcí se nám ovšem pan učitel snaží dostat do hlavy pomocí vtipů, hlášek a někdy i pomocí veršů: „*Víte, proč se medvěd nerozpouští ve vodě? Protože je polární!*“ „*Vlastnosti duralu? No dřív se z duralu vyráběly tenisové rakety, který po pár sezónách odešly. Pak když se to šikovně narovnal tak jste měli alespoň tyčku na rajčata.*“ „*To je kyselina, né televizní kanál.*“ (HBO₂) „*H₂S – smrdí jako pes!*“

A asi jako u každého i do života pana učitele zasahuje politika, důkazem nám budiž toto: „*Seš blbej jak Evropská unie!*“ či „*To je rovnice – tam se nic neztratí – to není jako u nás ve státě.*“ „*Všimněte si, EU vydá zákon a hned vám poradí jak ho obejít, není to úžasné?*“

Kantoři ač netuší, že spolu soutěží, vedou krutý souboj. Počet hlášek ke dni 25. 5. 2012 je 69ks za chemii a 60ks za dějepis. Pan učitel sice zpočátku vyhrával o více jak polovinu, ale paní učitelka v druhém pololetí zabrala a tak budeme s napětím očekávat, zda nakonec Mgr. Ducháčová porazí Mgr. Šimka. Vítězi bude na konci roku předán diplom za největšího jokera.

TLEMČA a CH₃(CH₂)₃COO

Putování po Českém ráji

Jsme tu prvním rokem a škola nám dala pořádně zabrat a tak se jako každý těšíme na prázdniny.

Dlouho očekávané dny jsou za dveřmi a vy pořád nevíte kam vyrazit? Máme pro vás pár tipů na zajímavá místa.☺

Chcete si zopakovat dějepis a přitom se pokochat přírodou? Pak je pro vás Český ráj jako stvořený.

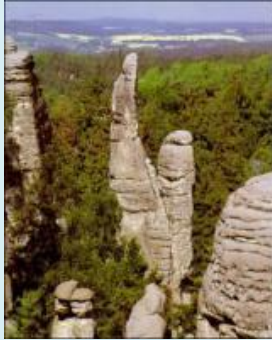
Leží necelých 50 km severovýchodně od Prahy, ve středním toku řeky Jizery.

Za navštívení stojí historické památky, jako jsou hrady, zámky a lidová architektura.

Významná města a jejich okolí

Jičín- „Brána do Českého ráje“, „Město pohádek“

- Vaši mladší sourozenci výlet do Jičína rozhodně ocení.
- Nebo můžete navštívit jeho okolí:
- **Prachovské skály** patří k nejznámějším oblastem České republiky. Je jednou z nejstarších přírodních rezervací v České republice.

Turnov- "srdce Českého ráje".

- Při návštěvě Turnova a jeho okolí se vrátíte do dávné minulosti, když si tu významné šlechtické rody zakládaly svá sídla.
- **Zámek Hrubý Rohozec** patří mezi dominanty a nejstarší stavební památky na Turnovsku. Je půvabný již svým dominantním umístěním do svahu romantického údolí řeky Jizery.

Mladá Boleslav- "město automobilů"

- Pokud vám památky nic neříkají a zajímáte se o auta, tak je tohle město pro vás to pravé. Žije zde více jak 44 000 obyvatel, z nichž téměř třetina pracuje v automobilce.

A na konec jeden tip pro potápěče:

Ten zážitek můžete zažít v Zeleném jezeře štyrského parku Tragoess. Musíte to však stihnout na jaře nebo v létě. **Doufáme, že se necháte inspirovat naší malou dávkou nápadů a prázdniny si užijete.** ☺ Zdroje: cesky-raj.cz, novinky.cz

V. M., M. M.

Jen 20 % ?

„Mami? Musím jít do školy? Už jsem nemocná 14 dní a stále nejsem zdravá.“ Ano, běž a až přijdeš ze školy, tak si lehneš. Nemůžeš mít přesáhnutou docházku o 20 %.“

Jak se má matka zachovat? Má poslat nemocné dítě do školy nebo mu říct, ať je doma a na konci školního roku dělat dodatečnou zkoušku.

Pravdou je, že se všude najde pár jedinců, kteří chtějí využít možnosti nechodit do školy a nebýt za to potrestáni. Někteří z vás možná řeknou: Proč taky chodit do školy, když si můžu přijít jen na písemky a naučit se to doma? Mají na to doplatit i ti, kteří za to nemůžou a mají vážné zdravotní problémy?

Je dobré, že se těmito procenty snížila absence, Když je někdo dlouhodobě nemocný, mohl by si požádat o individuální plán a jednotlivé absence řešit s učiteli a nedělat závěrečné zkoušky.

Tady je přehled toho, kolik procent mají na gymnáziích v Hradci Králové:

Gymnázium Boženy Němcové	25 %
Biskupské gymnázium Bohuslava Balbína	25%
Gymnázium J.K. Tyla	30%

Seznámit se? Jedině na internetu!

Seznamování na internetu se stalo v poslední době velmi oblíbenou činností téměř všech dospívajících. Je to velmi jednoduchý způsob, jak získat přátele nebo uznání. Stačí zapnout počítač, připojit se na internet, následně na sociální síť, jako je například facebook, a prohlížet profilové fotografie lidí, které jsme v životě neviděli. Spousta teenagerů pokládá takto vybrané „kamarády“ za nejlepší. Přitom ani netuší, zda doopravdy sedí na druhé straně chatu ten, se kterým si píší.

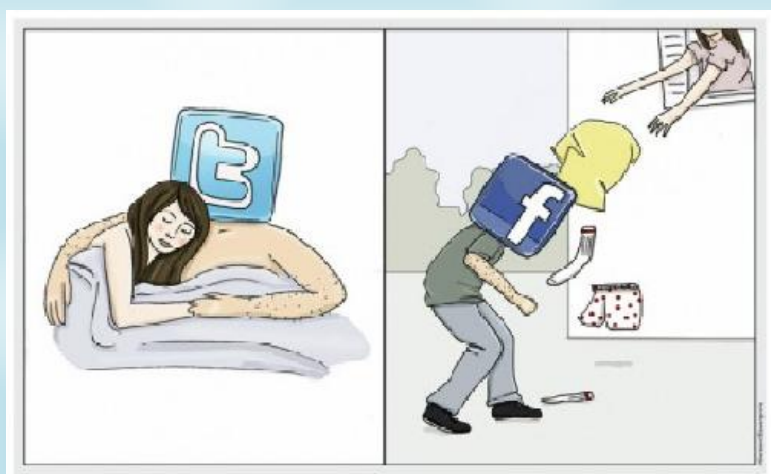
Mohli byste dopadnout jako moje kamarádka Radka. Bylo jí necelých 16 let, každý by řekl, že má celý život před sebou. Ona bohužel měla jiný názor. Možná to bylo pubertou, možná se cítila osamělá. Hned druhý den od zaslání osobních údajů ji přišel e-mail o jistého pana Petra. Radka samozřejmě neváhala a ihned odpověděla, přidala si ho k přátelům na facebooku a do noci si s ním chatovala o poněkud osobních věcech. Než ukončili svou večerní konverzaci tak jí Petr nabídl, aby se sešli v nedalekém parku. Radka samozřejmě souhlasila. Jít s pohledným, o tři roky starším klukem večer ven byl její dlouhodobý sen.

Jediný, komu o této schůzce řekla, jsem byla já. Bála jsem se o ni, tak jsem ten večer vyrazila spolu s přáteli do nedalekého baru. Celý večer byl klidný. Bohužel okolo desáté hodiny mi zazvonil mobil. Naštěstí se „známý“ Petr nedostavil. Radka to obřečela.

Hned druhý den byly noviny plné zpráv o jistém Petru Vlkovi. By to pedofil, kterého naštěstí zatkli předešlou noc. Má kamarádka to okomentovala slovy: „měla jsem štěstí“. Chudák ani netušila, jak strašně mohla dopadnout.

Od mala nám rodiče říkají, ať na sebe dáваме pozor, nevěříme cizím lidem a hlavně s nimi nikam nechodíme. Každý z mých vrstevníků nad tím mávne rukou se slovy, jak zbytečné je toto poučování. Ať chtějí, nebo ne, něco pravdy na tom bude.

Je velmi snadné takto najít přátele, ale nic se nevyrovná osobnímu kontaktu. Navíc nic se nemá přehánět. Takže opatrně!

Vlachová, Runštuková

Tři rozdílné rozhovory, se třemi rozdílnými učiteli

Jak sám nadpis napovídá, rozhodli jsme se udělat rozhovor. Žáky naší třídy byli zvoleni nejoblíbenější vyučující a můžu říct, že ani jednou se nestalo, že by někdo z nich neměl alespoň jednu čárku. Ale jako z nejlepších vyšla naše paní učitelka Eliška Ducháčová, která nás učí, a doufáme, že nadále bude učit dějepis. Další dva rozhovory jsou s pány učiteli Pavlem Šimkem a Petrem Horákem. Také jsme pro vás přichystali hádanku: Schválně jestli poznáte, kdo odpovídal na naše otázky v následujícím textu?

Kdy jste se rozhodl, že budete učit?

Studoval jsem biologii a chemii na Pedagogické fakultě v Hradci Králové a po absolvování školy jsem dostal možnost učit na gymnáziu v Jaroměři a již jsem zůstal. Oba rodiče jsou dnes již bývalí učitelé. Jejich práce je bavila, to mě motivovalo. Mám rád i prázdniny.

Těší vás vaše práce? Jak dlouho učíte?

Učím od r. 1993 s jednoletou zelenou přestávkou. Práce mě těší, když se daří. Když ne, tak mne těší méně. Pochvaly nečekám.

Co byste na této práci změnil?

Zatížení učitelů byrokracií a velké počty žáků ve třídách. Zvýšil bych počet hodin žákům na 40 za týden s větší možností procvičovat a opakovat.

Co je pro vás v chemii nejzajímavější?

Jednoznačně přeměna hmoty. Jediný, kdo to kromě chemiků ještě dokáže je Bůh nebo pan Příroda. Ten první jmenovaný ji umí i vytvořit. Tam chemie zaostává. Ale je to logická, systematická a zajímavá věda.

Jaký je váš oblíbený prvek?

Mám rád uhlík. Zasahuje do mnoha oblastí. Je základem života a existuje jako obyčejné uhlí, ale i šlechetný diamant a jeho tužka umí zhmotnit lidskou myšlenku a zachovat ji.

Jaké jste měl známky na škole? Byl jste pilným žákem?

Ve škole jsem byl nenápadný klidný dvojkař se snahou nepoutat negativní pozornost. Sportoval jsem a měl jsem rád hudbu. Píle v rámci věku adolescenta.

Který předmět vám vůbec nešel?

Z počátku jazyky. Hlavně ruština. Měl jsem k ní averzi. Pak jsem poznal, že ne každý Rus je okupant. Začala mi jít lépe.

Kdo je váš životní vzor?

Jan Železný, Otto Wichterle, Antonín Holý, Marta Kubišová, Karel Kryl, Václav Havel, Zdeněk Svěrák, Vladimír Merta... Je to skupina lidí, kteří dělali to, co uměli nejlépe, jak mohli a ještě dělají – někteří už nežijí. Žádné skandály, rovná páteř, životní odvaha. Vysoká morálka, práce pro lidi. Ale bylo by toho více. Vzhlížet k jednomu idolu je jaké si falešné náboženství. Fandím hokejistům, ale mým idolem nejsou.

Kdo je váš oblíbený spisovatel?

Mám rád Zdeňka Jirotku, Charlese Bukowského, Bohumila Hrabala, jejichž knížky mě vtáhnou do děje. Nevnímám okolí ani čas. Relaxuji u nich.

Jaké jsou vaše další koníčky krom chemie?

Chemie není úplným koníčkem. Je zábavou, která mě živí. Koníčky jsou tenis a kytara.

A vše, co s tím souvisí. A zajímám se o pivo. Jeho historie, výroba a baví mě i ochutnávání.

Co je váš největší nesplněný sen?

Až se bojím toho, že všechny sny co jsem měl, se mi již splnily. Nějaký si budu muset ještě vymyslet. Moc toho od života v porovnání s podmínkami v jiných zemích nečekám.

Jaké je vaše oblíbené auto?

To co jede, když má jet, nemusí do servisu a řídí ho někdo jiný než já. Auta nejsou mým koníčkem ani touhou. Beru je jako nepostradatelné věci, co musí sloužit bez poruchy.

A pak mám ještě rád každé auto, za jehož volantem nesedí blbec.

Koho budete volit?

To ještě nevím. Politika je falešná jako kočka. Asi mě budou muset přesvědčit konkrétní lidé.

Co byste vylepšil v politice?

Finanční nezávislost politiků – aby si nemuseli přivydělávat úplatky.

Kdo je váš oblíbený politik?

Sv. Václav, T. G. Masaryk, Václav Havel. Z cizinců se mi líbili Reagan, Gorbačov, Tatcherová, Kennedy a Walesa.

Kam se chystáte o prázdninách?

Pojedu na týden s kamarády na kola. S rodinou po Česku a máme dům se zahradou. Dva měsíce jsou málo, musím udělat něco doma.

Jaké je vaše oblíbené místo?

Domov.

Co si myslíte o naší třídě? Máte oblíbeného žáka?

Jste má oblíbená třída, to je 27x více než jeden oblíbený žák. Ale moc si nefoukejte, neoblíbenou třídu nemám. Je však pravda, že se mi s vámi poměrně dobře pracuje. Jsou třídy, kde to jde hůř, ale musí to jít také.

Děkujeme vám, že jste nám poskytl rozhovor ☺

Prosím, není zač! Pozdrav také třídě 1. -4. A

Jaký je váš oblíbený žák naší třídy?

Nemám oblíbeného žáka, (*smích*) nejradši mám pilného studenta Marxe.

Váš oblíbený český politik?

Ferda Mravenec

Oblíbený kolega?

Se všemi mám dobrý vztah.

Oblíbený spisovatel?

Sheldon

Oblíbené historické období?

Období Karla IV., moderní dějiny

Oblíbené jídlo?

Kuřecí plátky a pizza

Oblíbené místo?

Doma v posteli

Oblíbené auto?

To co jezdí na vodu a není porouchané

Kdo je váš vzor?

Můj manžel (*úsměv*)

Oblíbené zvíře?

Dominikova želva Arčí

Oblíbená barva?

Veselá

Oblíbená hudba?

Petr Hapka

Oblíbený sport?

Jsem pasivní sportovec, ale ráda jezdím na kole.

Oblíbený jazyk?

Čemu rozumím (*úsměv*)

Jak dlouho učíte?

32 let

Vždy byl váš sen učit?

Nebyl

Co jste tedy chtěla dělat?

Chtěla jsem být badatelka, ale tehdejší režim byl proti.

Doporučila byste nám jít učit?

Ano i ne, v dnešní době je školství prapodivné, děti jsou nevychované. Je to s nimi těžké.

Co myslíte, že to způsobuje?

Dnešní uspěchaná doba, rodiče přijdou domů z práce unaveni a na děti už pak není nálada, čas...

Vtip od naší nejoblíbenější paní učitelky Ducháčové...

Jde si pán žádat o místo a tam se ho zeptají: Jaké bylo vaše místo? Dě... lal... jsem... v... Z...o...o...u...želv.

A proč vás vyhodili? Nechal...jsem...o...tevre...né vrátka a jed...na žel...va frnk a dru...há žel...va frnk

Kdy jste se rozhodl, že chcete studovat pedagogiku a jednoho dne učit?

K rozhodnutí došlo někdy během studia na gymnáziu. Snad k tomu přispělo i to, že moje matka byla učitelka. Chtěl jsem studovat kombinaci matematika – zeměpis, ale tu v daném roce nikde neotvírali, tak jsem vystudoval matematiku a deskriptivní geometrii.

Baví vás vaše práce? Jak dlouho učíte?

Musím říci, že práce učitele je pro mě stále zajímavá, i když se občas vyskytnou chvíle, kdy mám všeho dost. Snažím se držet zásady, že nezkouším, pokud se necítím dobře, abych svoji náladu nepřenášel do hodnocení žáka. Jak dlouho učím? To snad už ani nespočítám – učit jsem začal někdy v prvohorách (snad v období karbonu).

Jaké je být na škole jednou z nejdůležitějších osob a to zástupcem ředitele?

Já to tak neberu, kdo je ve škole více důležitý a kdo méně. Ředitel má rozhodně velkou zodpovědnost za chod školy, bez učitelů, ekonomů, školníka a uklízeček se však neobejde. A jestli je těžké být zástupcem ředitele? Jeho práce je snad jiná v tom, že si musí pracovní dobu rozdělit na vyučování a administrativu. Smutné je, že vedení školy i učitele administrativa zatěžuje stále více.

Co je pro vás na této práci nejzajímavější a naopak nejtěžší?

Zajímavá je práce s lidmi, s jednotlivými učiteli, se žáky. Každý den se objeví mnoho problémů, které je třeba operativně řešit, práci si v podstatě nelze naplánovat. To je na mé práci zajímavé, v práci rozhodně nemám čas se nudit. Občas je těžké vše stihnout v termínu a na nic nezapomenout.

Jaké jste měl známky na škole, byl jste pilným žákem?

Premiantem třídy jsem na gymnáziu rozhodně nebyl. Studoval jsem v matematicko-fyzikální třídě, konkurence byla velká. Vzpomínám si, že jsem měl v 1. ročníku problémy s přípravou do školy, zkrátka jsem se neuměl učit. Začínal jsem s několika trojkami, postupně se podařilo dosáhnout i na vyznamenání.

Který předmět vám vůbec nešel?

Vůbec mě nebavila (a tudíž mi i nešla) chemie.

Začneme z trochu jiného soudku... Kdo je váš životní vzor?

Vzorem pro mě vždy byli rodiče. Pokud se týká profesního vzoru, byl jím můj třídní učitel na gymnáziu – matikář.

Jaký je váš oblíbený spisovatel?

Dříve jsem četl hodně, i dvě knihy za týden, dnes se sám před sebou vymlouvám, že není čas. Ale nedostatkem času to není, spíš hledám jinou činnost, když v práci stále něco čtu a studuji. Mezi mé oblíbené autory patří autoři sci-fi, hlavně John Wyndham, Ray Bradbury, Ludvík Souček. S chutí si přečtu i detektivku, např. od Dicka Francise.

Jaké máte koníčky? Co vás baví ve volné chvíli?

Rád se odreaguji prací na zahradě, v rámci časových možností sportuji (kolo, in-line bruslení, běžky). Hrával jsem závodně volejbal, tělesná schránka ale stárne...

Jaký je váš největší nesplněný sen?

Tak o tom jsem nikdy nepřemýšlel. Nejsem zrovna typ snílka, uvažuji spíš reálně. Ale mnoho přání se podařilo splnit.

Kam se chystáte na prázdniny?

Doba mých prázdnin je dávno pryč, učitelé mají dovolenou. S manželkou se chystáme k moři, možná na pár dní do českých hor.

Koho budete volit?

Čtu správně? Nechybí tam NE...? Politiku příliš nesleduji a nemiluji. Nechci se rozčilovat nad tím, co nemohu ovlivnit.

Pravda, stávající politika je ... A moje poslední otázka: Jak vnímáte naši třídu a kdo je váš oblíbený žák? ☺

Do třídy 1. A chodím učit rád. Jsou tu šikovní žáci se zájmem o studium, naopak někteří ještě úplně nezvládli přechod z „pohodové“ základní školy na gymnázium, kde se na ně valí kvanta úkolů a povinností. Občas si vzpomenu na adaptační kurz v Deštném, vždy nefunguje to, co si žáci třídy na kurzu domluvili.

Pokud se týká oblíbených žáků, mnoho jich není, ale pár by se jich našlo: Zoriana Babiš, Jakub Bolek, Sabina Buriancová, Tomáš Hlavatý, Šárka Horáková, David Chalupa, Zuzana Juglová, Michaela Kábrtová, Michal Kašpar, Aneta Klížová, Lucie Klížová, Vojtěch Kratěna, František Křížkovský, Martin Lášek, Veronika Ludvíková, Machová Veronika, Martin Marx, Petra Měšťanová, Markéta Musilová, Klára Runštuková, Kristýna Seidlová, Dominik Slezák, Kristýna Stránská, Matěj Štěpánek, Valerová Veronika, Vlachová Kristýna, Václav Voborník ... vždyť jsem říkal, že jich mnoho není.

Tak jak se vám článek líbil? Neudělali jsme rozhovory se všemi vyučujícími, co kdyby se stalo, že příští rok vydáme další díl časopisu? No, kdo ví?

Václav Voborník a Kristýna Seidlová